

अक्षणा पु० नास्ति कृष्णः मलो यस्य । निष्कलङ्के चन्द्रे
 “चन्द्रमा वै ब्रह्माऽक्षणा” इति श्रुतिः । न० त० । कृष्णत्व-
 विरोधिभ्रुवत्वे पु० । तद्वति, शुद्धे च त्रि० । [पुण्यशीले ।
 अक्षणाकर्मान् त्रि० न कृष्णं शुद्धं कर्म यस्य । शुद्धकर्माकारिणि
 अक्रेतु पु० नास्ति क्रेतुश्चिह्नं यस्य । चिह्नरहिते अज्ञाने,
 “क्रेतुं कृष्णक्रेतवे” इति वेदः य० (२९, ३७) अक्रेतवे
 अज्ञानायेति वेददीपः । चिह्नध्वजाभ्यां रहिते त्रि० ।
 अक्रौशल त्रि० न-कुशलः अकुशलस्ततो भवादौ अण् आद्य-
 चो वा न वृद्धिः । अकुशलमवादौ । आद्यचो वा वृद्धौ
 आक्रौशलोऽप्यत्र । कुशलस्य भावः अण्-न० त० ।
 असौष्ठवे न० । [कायति कै क वा । मातरि जनन्याम् ।
 अक्रा स्त्री अक-क, अच्यते इत्यक् अन्व-क्लिप् गतिः तस्यै
 अक्र त्रि० अज्यते अनृज-कर्माणि क्त । कृताङ्गने, “अक्रं
 रिहारणां व्यन्त वय इति” “अक्राः शर्करा उपदधा
 तोति” च श्रुतिः परिमिते, व्याप्ते, सङ्कुले च ।
 अक्रु पु० अनृज-तृ नि० । रात्रौ, तदुपलक्षिते तमसि च “रुद्रं
 दिवा वृद्ध्या रुद्रमतौ” इति वेदः ।
 अक्रा न० अज-बा० क्त । वर्ष्णि । [इति वेदः ।
 अक्र त्रि० अचु गतौ रक् । स्थिरे । “उदु स्वर्णवजा नाक्रः”
 अक्रम त्रि० नास्ति क्रमः परिपाटी पादः क्रमस्य वाऽस्य ।
 परिपाटीशून्ये व्यक्तक्रमे एककाले । “तत्कार्यक्रियाचारित्वं
 क्रमाक्रमाभ्यां व्याप्तं न च क्रमाक्रमाभ्यामनृः प्रकारः
 समस्तीति” सर्वद० पादशून्ये आक्रमणशून्ये च । क्रम-
 भावे घञ् अभावार्थे न० त० । क्रमणाभावे पु० । अ-
 व्ययीभावः । क्रमाभावे अव्य० ।
 अक्रान्ता स्त्री न क्रमाते स कष्टकाष्टतत्वात् क्रम-क्त न०
 त० । वृहत्त्वाम् । क्रान्तभिन्ने विद्युना क्रान्ते च त्रि० ।
 अक्रतु त्रि० नास्ति क्रतुर्यज्ञः संकल्पो वा यस्य । यत्र रहिते
 संकल्परहिते च परमात्मनि पु० “न्यक्रतून्यर्थिनो ऋध्रवाच”
 इति वेदः ।
 अक्रिया स्त्री० अभावार्थे न० त० । क्रियाभावे “प्रधानस्या-
 क्रिया यत् साङ्गं तत् क्रियते पुनः । तदङ्गस्याक्रियायान्तु
 नावृत्तिर्न च तत्क्रियेति” “अक्रिया त्रिविधा प्रोक्तेति” च
 श्रुतिः । न० व० । कर्म शून्ये गुणादौ च त्रि० ।
 सर्वकर्म शून्ये परमात्मनि पु० । [वंशे चन्द्रियभेदे पु० ।
 अक्रूर त्रि० न क्रूरः । क्रूरभिन्ने वरुणे, स्वनामप्रसिद्धे वृष्णि-
 अक्रोध पु० न क्रोधः अभावार्थे न० त० । क्रोधाभावे यमभेदे
 अहिंसा चान्तिरक्रोधः सत्यास्तेयापरिग्रहा” इति पुरा-

णम् । “अक्रोधं शिष्ययन्त्यन्ते क्रोधना ये तपोधना इति
 नैष० न० व० । क्रोधशून्ये त्रि० ।
 अक्रम पु० न क्रमः अभावार्थे न० त० । अमाभावे । न०
 व० । अमशून्ये त्रि० ।
 अक्षिष्ट क्लिप्त-भावे क्त न० व० । क्लेशरहिते कर्मादौ । क्लिप्त-
 कर्त्तरि क्त न० त० । आन्तभिन्ने त्रि० । [शून्ये त्रि० ।
 अक्षेय पु० अभावार्थे न० त० । क्लेशाभावे । न० व० । क्लेश-
 अच व्याप्तौ संहतौ च स्वा० प० वेत् । अक्षति अक्षणोति
 आक्षीत् आष्टाम् आक्षिष्टाम् आनक्षे । क्त अष्टः क्तिन्
 अष्टिः शट् अक्षण्यन् इ अक्षि-कनिन् अक्ष ।
 अच न० अश्रुते व्याप्नोति विषयान् स्ववृत्त्या संयोगेन वा
 अश-स । इन्द्रिये, “अक्षाणि पण्डितजना विदुरिन्द्रि-
 याणि” उ० नेत्रे, अधोक्षज इति । तस्ये (तृते) सौवर्चले
 च । ज्योतिषोक्ते राशिचक्रावयवभेदे । “शङ्कुर्नरोना
 कथितः स एव खाद्वाद्देव्यां विषुवद्दिनाद्दे । नतिः
 पलोऽक्षश्च स एव तज्ज्ञैस्तलोद्धतियांस्य स एव लम्ब इति”
 सिद्धान्तशिरोमणिगणिताध्यायोक्ते विषुवद्दिनाद्दे खाद्वापेक्षया
 नतिरूपे पलांशभेदे पु० । एतद्विवरणम् भास्कराचार्येण
 प्रमिताक्षरायां स्वयमेव कृतम् । यथा “निरक्षदेशे (लङ्का-
 विभागे) यदेव विषुवन्मण्डलं तदेव सममण्डलं ततः
 क्षितिजादन्यदुन्मण्डलं नाम वलयं नास्ति तत्र ध्रुवौ च
 क्षितिजसंज्ञे, अथ निरक्षदेशात् दृष्टा यथा यथा
 उत्तरतो गच्छति तथा तथा उदक्ध्रुवसुद्धतं पश्यति
 तथा यैर्भागैर्ध्रुवउद्धतस्तैरेव भागैः अक्षसंज्ञैः खखस्तिकात्
 दक्षिणतोविषुवन्मण्डलं नतं पश्यतीति” । “चन्द्रांश्च १२
 निम्ना पलभाङ्गिता च लङ्कावधिः स्यादिह दक्षिणोऽक्ष” इति
 भास्वती । “उदग्दिशं याति यथा यथा नरस्तथा तथा
 स्यान्नतश्चक्षमण्डलम् । उदग्ध्रुवं पश्यति चोद्धतं क्षितेस्तद-
 न्तरे योजनजाः पलांशका इति सिद्धान्त शि० गोलाध्यायः
 यदि भूपरिधि (४९६७) योजनैश्चक्रांशाः (३६०) लभ्यन्ते
 तदापसारयोजनैः किमिति, यदृक्षपरिधिना (३६०) भूप-
 रिधिः (४९६७) लभ्यते तदा अक्षांशैः किमिति, तैराशिकेन
 फलं निरक्षदेशलङ्कास्वदेशयोरन्तरयोजनानि स्युरिति, सुयमेव
 प्रमिताक्षरायां व्याख्यातम्, तथैव गोलाध्यायोक्तं दर्शितम् ।
 “योजनसंख्या भांशै (३६०) गुण्यता स्वपरिधि (४९६७)
 हृता भवन्त्यंशाः (अक्षांशाः) । अक्षांशेभ्यो भूमौ
 कक्षायां (कक्ष ३६० कक्षायाम्) वा योजनानि
 च व्यस्तमिति” । व्यस्तमिति भूपरिधिगुण्यता भांशहृता